

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CELŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 10 (1114)

Otrdien, 1958. g. 21. janvārī

9. gads

Agrozootehnikajām nodarbībām ikdienas vērību

Agrozootehniskie kursi ir pats izdevīgākais mācību veids lauksaimniecības zinātnes pamatu un pirmrindas pieredzes apgūšanā. Taču daudzos rajona kolhozos agrozootehniskie kursi vai nu pavisam nedarbojas, vai tajos notikušas tikai pāris nodarbības.

Leņīna vārdā nosauktajā kolhozā agrozootehniskie kursi nemaz nav uzsākuši savu darbu. Droši vien kolhoza priekšsēdētāju b. Lietauniku un lauksaimniecības speciālistu b. Delveri nemaz neuztrauc ne zemās graudaugu un citu kultūru ražas, ne niecīgais izslaukums.

Vēl šodien nav uzsāktas nodarbības kolhozos „Dzimentene”, „Ziedošā vārpa”, „Nākotne”, „Daugava” un dažos citos.

Kādi tad ir tam iemesli?

Lūk, tas, ka paši lauksaimniecības speciālisti, MTS direktors, kolhozu priekšsēdētāji bieži nenovērtē kolhozu kadru apmācības nepieciešamību. Šie vadītāji agrozootehnikās apmācības uzskata par blakus lietu.

Taču sociālistiskā saimniecība nevar virzīties uz priekšu bez padomju zinātnes ieviešanas praksē. Visa padomju tauta stājusies cīņā par kopējā uzdevuma ātrāku izpildi — par lopkopības produktu ražošanas palielināšanu uz katru iedzīvotāju. Tātad katrā kolhozā jāpanāk augstu graudaugu ražu izaudzēšana, lielāki piena izslaukumi, jāiegūst vairāk gaļas. Un, lai patiešām to visu iegūtu, vajadzīgas zināša-

nas. Tur, kur to saprot, tur par velti nezaudē ziemas laiku.

Labas visu kultūru ražas izaudzētas Staļina vārdā nosauktajā kolhozā. Arī ziemas mēnešos te ceļas piena izslaukumi, taču ne kolhoza priekšsēdētājs, ne brigadieris, ne kolhoznieki negrib samierināties ar sasniegto, tāpēc te regulāri un ļoti interesanti noris kursu nodarbības. Lauksaimniecības speciāliste b. Vucāne mācības cieši saista ar kolhoza ražošanu, izraisot klausītājos arvien lielāku tieksmi pēc zināšanām.

Pats svarīgākais ir — panākt, lai nodarbības būtu vērtīgas, interesantas. Pasniedzēji nedrīkst aizmirst, ka viņu klausītāji ir pieauguši cilvēki, kuriem ir praktiskā pieredze un iemaņas. Šīs iemaņas ir jāizkopj ne ar lekciju palīdzību, bet gan ar teorijas savienošanu ar praksi. Tāpēc kursu vadītāji — agronomi un zootehniķi nedrīkst palūgties tikai uz kādreiz gūtajām zināšanām skolā. Viņiem ļoti rūpīgi jāgatavojas katrai nodarbībai.

Kolhozu speciālistiem ir vajadzīga MTS galvenās agronomes b. Vucānes un galvenās zootehniķes b. Šņukutes palīdzība un kontrole.

Partijas lozungs — tuvākajos gados panākt ASV piena, gaļas un sviesta ražošanu uz vienu iedzīvotāju, aicina mūs uz jaunām darba uzvarām. Tās gūsim, nenogurstoši apgūstot mūsu agrozootehniku.

GODA SARAKSTS

Ar Līvānu rajona izpildu komitejas un Latvijas KP rajona komitejas biroja lēmumu rajona goda sarakstā ierakstīti:

Lauksaimniecības artelis «Zelta vārpa» (priekšsēdētājs b. Černodubs, partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Cvetkovs) līdz 1958. gada 8. janvārim linsķiedras kontraktācijas plānu izpildījis par 108 procentiem un linsēklu par 264 procentiem.

Lauksaimniecības artelis «Darbs» (priekšsēdētājs b. Skrebelis, partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Skrebelis A.) līdz 1958. gada 16. janvārim linsķiedras kontraktācijas plānu izpildīja par 101 procentu un linsēklu par 168 procentiem.

Lauksaimniecības artelis «Brīvais zemnieks» (priekšsēdētājs b. Iesalnieks, partijas pirmorganizācijas sekretāre b. Vilcāne) līdz 1958. gada 16. janvārim linsķiedras kontraktācijas plānu izpildījis par 104 procentiem un linsēklu par 144 procentiem.

Kāpina piena izslaukumus

Ar labiem panākumiem piena izslaukumu kāpināšanā aizvadīto gadu noslēdza Rožkalnu ciema kolhoza „Uzvara” slaucēju kolektīvs.

Aizvadītajā gadā 16 arteļa slaucējas pašreizējā darba rezultātā izslauca vairāk kā 282 tonnas piena. Šāds piena daudzums vēl nebija iegūts kolhoza pastāvēšanas laikā. Neskatoties uz to, ka 1957. gadā slaucamo govju skaits bija mazāks, izslaukums no katras govjs kāpināts par 557 kg.

Par to, vai 1957. gadā no govjs varēs izslaukt 2000 kg piena, šaubījās pat arteļa labākās slaucējas, jo 1956. gadā slaucējas vidēji no katras govjs izslauca tikai 1456 kg piena, bet individuāli pat labākā slaucēja izslauca tikai 1921 kg piena no govjs. Lai gan iepriekšējos gados piena izslaukums ik gadus bija kāpināts tikai par 80—90 litriem gadā, tad 1957. gadā slaucējas nolēma lauzt vecās tradīcijas un izslaukt no govjs 400—500 litrus vairāk, un tagad redzam, ka šī apņemšanās godam izpildīta un izslaukums gada laikā kāpināts par 557 litriem no govjs, bet labākās slaucējas uzrādīja vēl labākus rezultātus. Tā IV kompleksās brigādes slaucēja Helēna Rāzna izslauca no govjs 2672 kg

piena, 3. kompleksās brigādes slaucēja Eleonora Vingre 2530 litru, I. Lazdāne—2465 litri, Emīlija Rāzna—2393 litri. Piena izslaukumu kāpināšanā vislabākos rezultātus panākusi Emīlija Rāzna, kas no katras govjs izslaukusi 1061 kg vairāk kā iepriekšējā gadā, palielinot piena kopieguvi par 8938 kg salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu. Tāpat par 924 kg no govjs izslaukumu kāpinājusi I. Lazdāne. Zīmīgi, ka izslaukumu kāpinājušas pilnīgi visas slaucējas. I brigādes slaucēja Ausma Krodzeniece 1956. gadā no govjs izslauca tikai 872 litrus un sociālistiskajā sacensībā starp slaucējām ieņēma pēdējo vietu. Toties aizvadītajā gadā šī slaucēja no govjs izslauca 1650 kg piena, kāpinot izslaukumu no govjs par 778 kg un piena kopieguvi palielinot par 7468 kg piena un ieņēma 12. vietu starp 16 slaucējām.

Galvenais un izšķirošais faktors ir tas, ka ik gadus tika uzlabotas ganības. Ja iepriekšējos gados slaucamās govjs ganīja tikai pa papuvēm, tad 1957. gadā uz ilggadīgo zālāju laukiem, kas gan vēl neatbilst īstu ganību prasībām, tomēr ir nesalīdzināmi labākas kā iepriekšējos gados, kādēļ arī rezultāti tik atšķirīgi.

Tāpat sevišķi liela nozīme pielietotai papildmaksai, kas ļoti stimulēja slaucējas rūpīgāk strādāt. 1957. gadā bija plānots no govjs izslaukt 1700 litru piena un, lūk, no virsplaņa izslauktā piena pēc pirmā pusgada un gada beigās arteļa slaucējas papildmaksā saņēma 20 procenti piena. Bez tam ik mēnesī slaucējas saņēma piemaksā naudu par katru litru, kas izslaukts virs mēneša uzdevuma, kuru nosaka arteļa valde katram mēnesim atsevišķi, ņemot vērā iepriekšējā gada izslaukumu tanī mēnesī. Tā, lūk, šogad, bez ievērojamām naudas sumām, slaucējas papildmaksā saņēma daudz piena. Ja 1956. gadā papildmaksā 8 slaucējas saņēma tikai 1896 litri piena, tad par aizvadītā gada rezultātiem arteļa 12 slaucējas saņēma papildmaksā 10.264 litri piena, piemēram, Helēna Rāzna—1628 litri, I. Lazdāne—1278 litri, E. Vingre—1458, E. Rāzna—1237 litri utt.

Lūk, šie arī divi galvenie faktori—lopbarības bāze plus materiālā ieinteresētība—kas kopīgi ar slaucēju pašreizējā darbu aizvadītajā gadā deva šādus rezultātus izslaukumu kāpināšanā.

O. Smilga, kolhoza „Uzvara” agronomis

Kandidātu izvirzīšana Apgabalu vēlēšanu komisiju sastāvā

Lielā politiskā pacīlātībā noris darbaļaužu sapulces, kurās tiek izvirzīti kandidāti Apgabalu vēlēšanu komisiju sastāvā. Mūsu rajona Čapajeva vārdā nosauktā kolhoza kolhoznieki Daugavpils apgabala vēlēšanu komisijā Savienības Padomes vēlēšanām izvirzīja Ziemeli, Alvīni Jāņa m. — liellopu fermas vadītāju.

Līvānu MTS strādnieki, kalpotāji un inženiertehnieki darbinieki Preiļu apgabala vēlēšanu komisijā Tautību Padomes vēlēšanām izvirzīja melioratoru Stari, Benjamiņu Izidora d., Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas darbinieki — rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieku Jerominu, Aleksandru

Vasilija dēlu. Lauksaimniecības arteļa „Nākotne” kolhoznieki un kolhoznieces no sava vidus izvirzīja Preiļu apgabala vēlēšanu komisijā Tautību Padomes vēlēšanām rajonā plaši pazīstamo kolhoza labāko slaucēju Švirksti, Emīliju Eduarda m.

I. Kokoriša, Līvānu rajona izpildkomitejas sekretāre

Maskava. Vissavienības biedrībā kultūras sakaru uzturēšanai ar ārvalstīm notika sanāksme veltīta PSRS — vācu draudzības un kultūras sakaru biedrības nodibināšanai.

Attēlā: sanāksmes dalībnieki iepazīstas ar vācu literatūru.

Partijas dzīve

Kolhoza partijas
pirmorganizācija

Gandrīz deviņi mēneši notecēja no tās dienas, kad kolhoza „Darba tauta” komunisti par partijas pirmorganizācijas sekretāru ievēlēja Jāni Brokānu. Grūti nācās ir pašam sekretāram, ir pārējiem biedriem. Galvenais grūti bija izšķirties ar ko sākt, jo kā masu politiskais, tā saimnieciskais darbs tikpat kā negāja uz priekšu. Un komunisti nāca pie vienas domas — sākt uzreiz kā vienu tā otru, jo taču masu politiskais darbs jāsavieno ar saimniecisko.

Kolhozā tika noorganizēts dramatiskais pulciņš, kas bieži iepriecina kolhozniekus ar dažādiem priekšnesumiem. Uzlabojas darbs ar agitatoriem. Divas reizes mēnesī viņi sanāk uz semināru, kur iztirzā svarīgus jautājumus. Sevišķu interesi semināra dalībniekos izraisīja tēma „Kā panākt ASV”. Labi sagatavojušies agitatori spējīgi gan izvest tā saucamo pārrunu ar kolhozniekiem, gan brīvi parunāties par šo tēmu. Nākošā agitatoru seminārā agitatori iztirzās reālās iespējas ražošanas plāna izpildīšanai.

Saimniecisko jautājumu atrisināšanā lielā mērā palīdz arī politmācības — konkrētās ekonomikas pulciņš, ko vada pirmorganizācijas sekretārs b. Brokāns. Nodarbības šeit noris regulāri un interesanti.

Šie un daži citi pasākumi sekmē arī saimniecisko augsmi, veido kolhoza perspektīvas. Lūk, kolhozā plašumā vēršas celtniecības darbi. Jau uzceltas graudu un linu kaltes.

Kolhozā ceļ liellopu fermu 60 galvām, šķūni lopbarības uzglabāšanai, beidz kolhoza kantora un dzīvojamās mājas celtniecību. Nolempt uzcelt 4 divstāvu dzīvojamās mājas no kūdras blokiem. Apakšējā stāvā ievietosies veikals. Cels arī kolhoza klubu.

Kolhoza „Darba tauta” jau dis gatavojas arī pavasarim.

Lai visi sagatavošanās darbi veiktos, lai celtu lopu produktivitāti lopkopji un laukkopji mācās zootehnikas pulciņā, ko vada kolhoza zootehniķe komuniste biedre Purviņa. Kolhoznieki domā par augstākām visu kultūru ražām, tāpēc visa sēkla jau atbēta un visa ir derīga. Sākas arī mēslojuma izvešanas darbi uz tūrumiem. Kolhoza zemes klēpī atrodas bagāti kūdras krājumi, kas pēc savas kvalitātes līdzinās trūdvielām. Šādu mēslojumu uz kolhoza laukiem nolempt izvest vairāk kā 400 tonnas. Šogad iesēs ne mazāk kā 8 ha kukurūzas un no katra hektāra iegūs 500—600 centneru zaļās masas.

Šis partijas organizācijas darbā vēl daudz arī trūkumu. Tai jāstāpās un jāpārvar visādas grūtības. Nepadodas ar linu produkcijas apstrādi un nodošanu valstij. MTS agregāts tehnisku bojājumu dēļ bieži nostāv dikā, esošajā kaltē lini žūst lēni, bet mašīnu-traktorū stacija par to bieži aizmirst. Rets viesis kolhozā ir arī veterinārais ārsts b. Vasiljevs.

Sociālistiskās sacensības slaucēju darba rezultātus šeit rezumē katru dienu, taču ceļojošo vimpeli labākās slaucējas nesapem, kaut gan tā ir viena no augstākām balvām.

Neregulāri šeit iznāk sienas avīze, vairāk jāpiestrādā pie uzskatāmās agitācijas dažādības un izkopšanas.

Ļoti svarīgi ir arī tas, ka visi partijas biedri strādā ražošanas darbā. Abi lauksaimniecības speciālisti bb. Purviņa un Lazdāns, brigādiēri bb. Bārbālis un Brokāns, rēķinvedis Jaudzems un kolhoza priekšsēdētājs b. Kovaļevskis. Un ja pie viņiem vēl pieskaita komjauniešus un lielo kolhoznieku aktīvu, tad nav nekādu šaubu, ka kolhozs „Darba tauta” tiks galā ar visām grūtībām un trūkumiem.

A. Krūmiņa

Kad tētiņš un māmiņa darbā

Rīts. Diena vēl nav uzaususi pilnā spožumā. Pieaugušie jau steigšus katrs uz savu darba vietu. Bet reizē ar tiem savu darba dienu uzsāk arī mazo pilsoņu draudzīgais kolektīvs. Bērnu dārza durvis atver ne tikai tētiņa vai māmiņas roka. Paceļoties pirkstgalos, durvju rokturi nospiež uz leju ne viens vien mazo kolektīva loceklis. Tie ir drošākie, kuri ceļu uz bērnu dārzu iestaigājuši jau bez māmiņas.

Isā laikā te sarodas visi mazie iemītnieki. Nokavēties nedrīkst, to zina katrs.

Pēc rīta rosmes un garšīgām brokastīm sāksies interesantās nodarbības zīmēšanā, veidošanā un skaitļošanā. Bet kur vēl skaistās dziesmiņas un mūzika, kuru tantel Antonijai nekad netrūkst. Arī mazajiem dejojājiem viņa nežēlo ritmisko melodiju.

Darba diena šeit iedalīta tā, ka katram pēc kārtas jāveic arī savs atbildīgs uzdevums. Dežurants ēdamistabā pie galda uzmana, lai kārtīgi tiktu saliktas karotes un šķīvji, bet pēc

maltītes novākti trauki. Sevišķi rūpīgi savu dežuranta pienākumu šodien pilda mazais Juriks. Lai gan viņam vēl tikai četri gadi, prasībās jau stingrs. Viņa dežūras laikā jābūt nevainojamai kārtībai, to zina visi viņa biedri. Bet, kas notiek šeit? Kāpēc zem segas nav vēl mazais Sergejs? Saprotams. Sergejs šodien dežurants guļamistabā. Viņa uzdevums gādāt par biedru atpūtu. Lai nemēģina kāds sarunāties vai trokšņot — Sergejs tūlīt tam stingri aizrādīs. Bet trokšņotāju nav. Saldā miegā drīz vien aizveras biedru acis. Uzdevums veikts un arī Sergejs manīgi dodas zem segas.

Reizēs, kad arā stiprs sals vai lietus, dažam labam oma nav teicama. Iemīļotie braucieni ar ragutiņām tad jāatliek, jāatliek arī interesantās pastaigas laukā. Bet te palīgā nāk skaistās rotaļietas, būvklucīši, plastalīns, un ragutiņu kalniņš piemirstas.

Vēl jāuzstāda tikai skurstenis un Vova būs uzcēlis lielu skaistu māju. Jā, šis

darbs Vovam sevišķi veicas. Jādomā no viņa iznāks labs inženieris-celtnieks.

Skaistus dzīvniekus un dažādus traukus prot veidot mazais Aļiks. Plastalīna gabals viņa rokās drīz vien iegūst zaķa vai lāča veidu.

Bet Vaļai labāk patīk dziesmas un mūzika. Protams, arī būvklucīši, plastalīns un rotaļietas nav sliktas, bet par visu

vairāk viņa mīl dziesmas. Tā ir jaunā soliste, kuras izpildījumus bērnu rītos ne reizi vien applaudējušas mazo rokas.

Bet te? Juriks zīmē mašīnu. Vēl mirklis un viņa draugi apbrīnos skaistu motociklu un automobili. Juriks mīl zīmēt mašīnas. Novēlēsim, lai nākotnē viņa tagad vēl mazā roka rasētu īstas mašīnu detaļas un lai mazo Juriku

Celtnieciņa, tāpēc uzbūvēt to nav viegls darbs.

sauktu par inženieri b. Strodu.

Bet ne tikai rotaļas un dažādas nodarbības iemīļojuši bērnu dārza mazie iemītnieki. Vecākie no tiem ir kļuvuši draugi ar grāmatu. Vēl tikai tā tuvāk jāsadraudzējas ar vairākiem burtiem un pavasarī mazais Vasja, Vaļa, Sergejs un Vera varēs tētiņam un māmiņai nolasīt priekšā ne vienu vien skaistu pasaciņu.

Katru dienu mazie bērnu dārza pilsoņi pavada interesantās nodarbībās un rotaļās. Bet ir arī lietas, par kurām tie domā un spriež. Viņi grib sadraudzēties ar pilnietas vidusskolu vecākajiem draugiem, sevišķi ar tiem, kuri

prot izgatavot skaistas rotaļietas. Viņu rokas šim darbam vēl mazas, bet paaugoties tie labprāt atlidzinātu viņu pūles. Arī tagad katrs mazais par skaistu rotaļietu teiktu lielu „paldies”.

Vārdu „šefi” daudzi no viņiem vēl nesaprot, bet saprot to rūpkombināta onkuļi un zina, ka viņi ir parādā mazajiem draugiem. Ja viņi redzētu, ka lellei Grietiņai salūzusi gultiņa, bet lācītis Miška ir palicis bez krēsla, tie drīzāk sniegtu draudzīgu roku mazajam nama-mātēm, celtniekiem un mašīnistiem.

A. Jansona teksts
V. Mauriņa foto

Ja ragutiņu visiem nepietiek, Volodja un Vaļa prot izlīdzēt.

FIZISKĀ KULTŪRA UN SPORTS

Lielāku vēribu fizikultūras darbā, iestāžu un organizāciju vadītāji!

Fizikultūrai un sportam ir liela valstiska nozīme. To uzdevums ir sagatavot vispusīgi attīstītus, fiziski stiprus un norādītus komunistiskās sabiedrības cēlājus. Bet līdz šim vairāku uzņēmumu un iestāžu vadītāji vēl pienācīgi nenovērtē fiziskās kultūras nozīmi. Tas jāsaka par kūdras fabrikas direktoru b. Lavrinu. Viņš maz atbalsta fizikultūriešu ierosinājumus un nesniedz tiem iespējamo palīdzību. Vairākkārt rajona fizikultūrieši ir lūguši b. Lavrinu atļaut galda tenisa treniņiem 2—3 vakarus nedēļā izmantot fabrikas klubu, bet šo lūgumu b. Lavrins noraidīja. Par fizikultūras darba uzlabošanu derētu padomāt arī stikla fabrikas direktoram

b. Jurinovam. Fabrikā ir daudz jauniešu, kuri vēlas nodarboties ar sportu, bet pie fabrikas nav nekādu fizikultūras ierīču. Biedram Jurinovam ir visas iespējas pie fabrikas ziemā ierīkot slidotavu, lai tur varētu trenēties un lietderīgi pavadīt brīvo laiku kā fabrikas, tā arī pārējie pilsētas jaunieši.

Sevišķi iestādīs fizikultūras darbs ir Līvānu I vidusskolā. Patīkami atcerēties, ka kādreiz no šīs skolas sienām izgājuši republikas čempioni P. Švirks, J. Prodiškis un citi. Tagad skola vairāk nespēj dot kā trešās sporta klases nozīmīniekus un arī tos pašus ļoti mazā skaitā.

Šai skolai ir visas iespējas uzlabot fizikultūras darbu, ja to skolas vadība censtos panākt. Katru ziemu skola rīko savu slidotavu, bet nekad šo darbu nav novedusi līdz galam. Arī šogad slidotavas skolai vēl nav. Divpadsmit pāri slidu, kuras skola saņēma no rajona izglītības nodaļas, līdz šim vēl rūs skolas noliktavā.

Rajona sportistu saime gaida no Līvānu I vidusskolas 650 cilvēku lielā kolektīva jaunus, spēcīgus sportistus. Tādus skola spēj dot, ja pa-reizi tiks nostādīts fizikultū-

ras darbs skolā.

Šogad daudz labāk kā iepriekšējos gados rajona skolas apgādātas ar sporta inventāru. Tikai rajona izglītības nodaļa vien iegādājusies 140 pāru slēpju, ar kurām, papildinot skolās esošo slēpju bāzi, gandrīz katrs slēpošanas sporta cienītājs varēs regulāri trenēties. Tas uzliek daudz lielākas prasības skolas vadībai un fizikultūras pasniegdzējiem sporta darba uzlabošanai skolās.

Ja iestāžu un organizāciju vadītāji vairāk atbalstīs fizikultūriešu prasības, sporta dzīve mūsu rajonā augs un attīstīsies.

A. Kalvāns,
Līvānu rajona FK un SK
priekšsēdētājsSacensības
noslēgušās

Nesen beidzās 1957. gada rajona meistarsacīkstes galda tenisā.

Pats spēles sākums solīja ļoti spraigas cīņas. Šajām sacensībām nopietni gatavojušies bija visi dalībnieki, jo sacensību gaitā tika uzrādīta ievērojami labāka spēles tehnika nekā iepriekšējās sacensībās. Sevišķi jāatzīmē Līvānu I vidusskolas audzēkņa Bogdanoviča sasniegums. 1957. gada čempiona titulu izcīnīja Līvānu spirta rūpnīcas tehnologs b. Šteinbergs. Otrajā vietā ierindojās Bogdanovičs, trešo un ceturto vietu dala spirta rūpnīcas pārstāvji bb. Ozoliņš un Lukša. No sievietēm rajona čempiones nosaukumu izcīnīja Līvānu I vidusskolas skolotāja b. Stonāne. A. Kāpostlīš

Redaktore H. JEROFEJEVA